

brast og styrtede sammen i en kæpemeæssig Skuffelse, der ikke vilde bringe det danske Folk Ære.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om vore Forpligtelser udadtil har det ærede Medlem Hr. Brorsen rettet en Henvendelse til Udenrigsministeren om at udtale sin Opfattelse af Danmarks Pligter, neutralitetsmæssige og overfor Folkeforbundet. Jeg kan for mit Vedkommende slutte mig til denne Opfordring, ikke fordi jeg nærer nogen Tvivl om, hvorledes den højtærede Udenrigsministers Opfattelse er, men fordi jeg anser det for nyttigt for den følgende Diskussion, at den kommer til at foreligge for Tinget — og jeg haaber, at det ærede Medlem, der med saa megen Interesse spurgte efter Udenrigsministerens Opfattelse, saa ogsaa vil lade denne Opfattelse have nogen Vægt for hans Stilling i den Diskussion, som i den kommende Tid vil finde Sted.

Imidlertid, naar man opgiver det virkelige Forsvar for, at vi skulde være bundet af Pligter, saa vender man sig til noget andet, nemlig til at drage Sammenligninger. Man siger, der er nogle Lande, man ikke vil ligne, og der er nogle andre Lande, man vil ligne. De Lande, de ærede Medlemmer ikke kan lide at ligne, synes efter denne Diskussion nærmest at være Panama og Luxembourg. Navnlig er der ikke Ende paa den Ringeagt, hvormed Navnet Panama nævnes (*En Stemme: Hør!*) Hør, siger et æret Medlem. Jeg ved ikke, om denne Ringeagt staaer i Forbindelse med, at en stor Skandale er knyttet til Navnet Panama; men i saa Fald er det i hvert Fald meget uretfærdigt, thi denne Skandale foregik i et helt andet Land og kan ikke lægges denne lille uskyldige og magtesløse Stat til Last. Men naar man saa vender sig til Luxembourg — vi vil ikke ligne Luxembourg og Panama, for de er saa smaa, siger man —, ja, saa er de jo ganske vist mindre end Danmark, men om vi just af den Grund skulde være saa forfærdelig tilbøjelige til at se saa dybtforagtede ned paa dem, som ærede Medlemmer gør, ved jeg ikke; thi hvis vi gør det, kunde vi derved give andre Stater, i hvis Øjne Danmark er lige saa lille, som Luxembourg er i vore, Ret til at se paa Danmark paa lignende Maade. Men med Hensyn til dette Spørgsmaal om Lighed eller Ulighed er Sandheden dog vel den, at overfor et Stormagtsangreb er Forskellen mellem Luxembourg og Danmark ikke overvældende stor. Hvis der indtraadte den Situation, at en Stormagt kastede sine Styrker ind over et af de to Lande, vilde Luxembourgs lille Styrke og

Danmarks Styrke af 1922 være omtrent lige meget værd; men der vilde være den afgørende Forskel, at der blev ofret mange Tusinde Menneskeliv i Danmark, medens man vilde undgaa dette i Luxembourg.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller dvælede særlig ved Luxembourgs Stilling ud fra den Opfattelse, at Luxembourg havde en Særstilling overfor Folkeforbundet. Dette beror paa en Misforstaaelse, som jeg ikke ret forstaaer hos det ærede Medlem, der plejer at sætte sig omhyggeligt ind i folkeretlige Spørgsmaal. I Militærkommissionens Betænkning af 1922 vilde det ærede Medlem have kunnet faa tilstrækkelige Oplysninger om dette Spørgsmaal. Da Luxembourg henvendte sig til Folkeforbundet om Optagelse, ønskede Luxembourg ved samme Lejlighed en Art Godkendelse af dets neutrale Stilling efter Aftalerne af 1867 og ønskede derudfra en vis Særstilling indenfor Folkeforbundet, idet man sagde, at man vilde være fri for at deltage i Folkeforbundsmedlemmernes fælles militære Foranstaltninger og for at forsvare Landet med Vaaben mod Angreb udefra. Men under Forhandlingen med det Udvalg, der behandlede Spørgsmaalet, fik Luxembourgs Repræsentanter den Besked, at denne dobbelte Fritagelse fandtes for alle Forbundets Medlemmer, og derfor kunde Luxembourg uden nogen som helst Særstilling ganske rolig gaa ind i Forbundet under de almindelig gældende Regler, idet man fastslog, at ingen Stat paatog sig saadanne Forpligtelser. Som Følge deraf tog Luxembourg sit Ønske om Anerkendelse af en Særstilling tilbage, idet man erklærede, at Forbeholdet vedrørende de to Ting efter de førte Forhandlinger maatte anses for formaalsløst, da den Opfattelse, der havde dikteret Forbeholdet, fuldkommen forligedes med de Forpligtelser, der var fastsat i Forbundspagten. Dette er Stillingen for Luxembourgs Vedkommende. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg tror, at ogsaa i den Henseende er det overflødige Bekymringer, det ærede Medlem har gjort sig.

Men medens man saaledes ikke vil ligne Panama og Luxembourg, vil man ligne nogle andre, og dette er vel til syvende og sidst egentlig Hovedargumentet fra ærede Modstanderes Side. Navnlig har jeg forstaaet det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saaledes, at det er det, han lægger den alt overvejende Vægt paa. Man siger: Se, der er de og de Stater, som opretholder en krigsmæssig Styrke af betydelig Karakter, og saa maa vi ogsaa gøre det, saa